

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 72/2014-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. februára 2014 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosz predbežne prerokoval sťažnosť J. J., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 8/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2013 doručená sťažnosť J. J. (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej možno vyvodit', že ňou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 8/2012. K sťažnosti bolo pripojené podanie sťažovateľa, ktorým ústavnému súdu oznamuje, že ho nemôže zastupovať Centrum právnej

pomoci, pretože je s ním v súdnom spore, a vzhľadom na to vyjadruje názor, že „*súd má za povinnosť ustanoviť zástupcu z radov advokátov*“.

Sťažnosť sťažovateľa v predložennom znení nespĺňala náležitosti predpísané v § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), najmä k nej nebolo pripojené splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vyžadované podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto v prípise z 12. júna 2013 vyzval sťažovateľa, aby mu v lehote 14 dní predložil kvalifikované splnomocnenie na zastupovanie v konaní o jeho sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, resp. aby mu v tej istej lehote preukázal, že podal Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o určenie advokáta na zastupovanie v uvedenom konaní. Ústavný súd zároveň poučil sťažovateľa, že ak na výzvu v určenej lehote nezareaguje, resp. sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže postupovať podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť.

Dňa 13. júna 2013 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Vznesení námietka zaujatosti sudcou a súdou //a zamestnacom súdu//*“ s tým, že „*Tento súd viac nesmie mojich veciach - v nijakých veciach rozhodovať - pre plnú zaujatosť*“. Obsahovo porovnateľné podanie bolo ústavnému súdu doručené 1. júla 2013, v ktorom vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi spravodajcovi, ktorému bola jeho sťažnosť pridelená. Nadväzne na to sudca spravodajca, ako aj ďalší dvaja členovia senátu IV. ÚS podaniami z 3. a 30. júla 2013 a z 12. augusta predložili predsedníčke ústavného súdu námietky sťažovateľa s tým, aby o nich rozhodol príslušný senát ústavného súdu v súlade s Rozvrhom práce na rok 2013. Následne bolo uznesením č. k. I. ÚS 572/2013-17 z 11. septembra 2011 rozhodnuté, že ani jeden zo sudcov senátu IV. ÚS nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14938/2013.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu do dňa predbežného prerokovania jeho sťažnosti nereagoval a v zmysle poučenia ústavného súdu svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplnil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ani

nepreukázal, že podal Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ vo svojom už spomínanom podaní doručenom ústavnému súdu 2. mája 2013 oznamuje dôvody, pre ktoré ho podľa neho nemôže v danej veci zastupovať Centrum právnej pomoci, ktoré mu malo *spôsobiť značnú škodu, a preto je s ním v súdnom spore. V nadväznosti na to požaduje, aby mu ústavný súd ustanovil zástupcu z radov advokátov, poukazujúc taktiež na čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a na čl. 47 ods. 2 ústavy. Podľa sťažovateľa „Iné riešenie v danej veci nie je prípustné“.*

Ústavný súd v súlade so svojím ustáleným postupom v obdobných veciach považuje uvedenú argumentáciu sťažovateľa za irelevantnú.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatuje, že sťažnosť ani po jeho predchádzajúcej výzve neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, a to napriek tomu, že sťažovateľa v nej poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

So zreteľom na odmietavý postoj sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní o jeho sťažnosti, rozhodol ústavný súd o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu.

S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho v petite sťažnosti označeného základného práva nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2014